

offentligt tilgængelige strand på Sjælland og Møn på ca. 117 km vil udvides til mellem 1300 og 1400 km.

I forbindelse med undersøgelserne af de østjyske strækninger anføres det yderligere, at en afstandsændring fra 50 m til 40 m ville nedsætte afspærringsprocenten med ca. 1,5 til godt 9 pct., en reduktion på ca. 14 pct.

I de tidligere omtalte ret få ældre sommerhusområder bestående af relativt små enheder vil husene ofte være placeret så nær stranden som fysisk muligt. Afspærringsprocenten vil være meget høj, men på grund af huskoncentrationen mod stranden også ret upåvirkelig. Fredningsplanudvalget for Fyn har foretaget en undersøgelse af sådanne områder. Ved en overgang fra 50 m til 40 m's afstand ville her afspærringsprocenten ændres fra 86 til 83, en reduktion på ca. 3 pct.

En forhøjelse af afstandsgrænsen vil medføre, at dels vil flere huse deltage i afspærringen, dels vil afspærringsevnen pr. hus stige.

Afspærringsgraden vil således kunne stige stærkere end afstandssøgelsen, hvor jævnt spredt kystbebyggelse forekommer.

Motiveringen for, at der i lovforslaget er valgt en 50 m's afstandsgrænse i stedet for en på 40 m som anført i kommissionsbetænkningen, jfr. betænkningen side 322, er, at man har ønsket i højere grad at tilgodese hensynene til beboerne af de mest kystnære beboelsesejendomme.

Spørgsmål 45:

Ministerens kommentarer til en regel, hvorefter ophold og badning på private ejendomme ikke må finde sted, såfremt beboelsesbygninger ligger inden for 50 m fra, hvor „sammenhængende grønsvær eller anden landvegetation“ begynder. Der henvises til en henvendelse fra grosserer Mogens Smidt.

Ad spørgsmål 45:

Ved den i forslagets § 54, stk. 1, anførte bestemmelse, hvorefter ophold og badning ikke må finde sted inden for 50 m fra beboelsesbygninger, fastlægges en beskyttelseszone på 50 m omkring et beboelseshus.

Denne undtagelse fra opholdsretten vil være den klareste regel for publikum, som herved kun behøver at beregne afstanden fra

deres opholdssted til det nærmeste beboelseshus for at kunne konstatere, om ophold må finde sted.

Den i den nævnte henvendelse foreslåede bestemmelse vil i det omfang, der findes bebyggelse inden for 50 m fra grønsværen, være langt mere vidtgående. Ikke alene vil bredere sandstrande gennem denne regel kunne blive unddraget ordningen, men forslaget indebærer tillige en generel undtagelse for en hel ejendom, hvis der blot et eller andet sted på denne ligger en beboelsesbygning inden for 50 m fra grønsværen, således at der ikke længere er tale om en konkret beskyttelseszone på 50 m omkring et hus. Det er herefter ikke den konkrete afstands-måling, der er afgørende for, om publikum kan gøre ophold. Reglen ville tillige i mange tilfælde virke forvirrende på publikum, der ikke på stedet uden en nøjere efterforskning kan afgøre, hvorvidt ophold er tilladt.

Ministeriet for kulturelle anliggender må derfor fraråde at ændre § 54, stk. 1, som foreslået.

Spørgsmål 46:

En nærmere redegørelse for, hvad der forstås ved „kortvarigt ophold“ i forslagets § 54, stk. 1. Der henvises til vedlagte henvendelser fra Dansk Ungdoms Fællesråd, De samvirkende danske Husmandsforeninger og De samvirkende danske Landboforeninger, Kay Langvad og Axel Kristensen og Friluftsrådet, hvor der knyttes kommentarer til dette begreb.

Ad spørgsmål 46:

Om tidsmæssige begrænsninger for almenhedens adgang til ophold i landskabet henvises til naturfredningskommissionens betænkning side 314, 318 og 322.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til § 54, at opholdsretten er tidsmæssigt begrænset til kortvarigt ophold, svarende til reglerne om klitfredede arealer.

Med hensyn til klitfredede arealer gælder lov om sandflugtens bekæmpelse § 6, stk. 2, hvorefter klitmyndighederne kan give offentligheden adgang til færdsel til fods og ophold af kortere varighed på fredede strækninger.

Det er antaget i landbrugsministeriets praksis, at offentlighedens opholdsret indebærer en ret til et daglangt ophold. Dette er